

Mål C-258/19**Begäran om förhandsavgörande****Datum för ingivande:**

27 mars 2019

Domstol som begär förhandsavgörande:

Kúria (Högsta domstolen, Ungern)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

7 mars 2019

Klagande:

EUROVIA Ipari, Kereskedelmi, Szállítmányozási és Idegenforgalmi Kft.

Motpart:

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (Enheten för överklaganden vid den nationella skatte- och tullmyndigheten, Ungern)

Beslut från**Kúria (Högsta domstolen, Ungern)****i dess egenskap av kassationsdomstol****[utelämnas]****Klagande:** EUROVIA Ipari, Kereskedelmi Szállítmányozási és Idegenforgalmi Kft. ([utelämnas] Budapest [utelämnas])**[utelämnas]****Motpart:** Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (Enheten för överklaganden vid den nationella skatte- och tullmyndigheten, Ungern) ([utelämnas] Budapest [utelämnas])**[utelämnas]**

Saken i målet: överklagande av förvaltningsbeslut i skatteärende

[*utelämnas*] [processuella överväganden enligt nationell rätt]

Beslut

Kúria [*utelämnas*] har inlett ett förfarande för begäran om förhandsavgörande och hänskjutit följande frågor till EU-domstolen:

- 1) Strider det mot principen om skatteneutralitet och mot de formella villkoren för rätten till avdrag för mervärdesskatt att en medlemsstat tillämpar en praxis som innebär att det endast är den tidpunkt då skattskyldigheten inträder som beaktas när det gäller utövandet av nämnda avdragsrätt och att det därvid inte tas någon hänsyn till att det uppstod en civilrättslig tvist mellan parterna angående omfattningen av genomförandet som avgjordes av domstol, och att fakturan inte utfärdades förrän efter det att domstolen meddelat en dom med laga kraft?
- 2) Om frågan besvaras jakande, är det då möjligt att överskrida fristen för att utöva rätten till avdrag för mervärdesskatt, vilken enligt medlemsstatens lagstiftning löper under fem år från och med den tidpunkt då tjänsterna tillhandahölls?
- 3) Om frågan besvaras jakande, påverkas då utövandet av avdragsrätten av att mottagaren av fakturan i det aktuella målet fram till det att entreprenören inledde ett utredningsförfarande underlät att utge den ersättning som entreprenören hade rätt till enligt den lagkraftvunna domen, vilket var skälet till att fakturan inte kunde utfärdas förrän efter det att fristen för att utöva avdragsrätten löpt ut?

Relevanta [bestämmelser]

Unionsbestämmelser som var i kraft när tjänsterna tillhandahölls:

Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (nedan kallat sjätte direktivet)

”Artikel 10

1. a) Med skattskyldighetens inträde avses den omständighet som enligt lagen innebär att skatt kan tas ut.
- b) Uttag av skatt kan göras när skattemyndigheten enligt lag får rätt att i ett givet ögonblick göra anspråk på skatt från den skattskyldige; detta hindrar inte att tidpunkten för betalning får skjutas upp.

2. Skattskyldigheten inträder och skatt kan tas ut när varorna levereras eller tjänsterna utförs ...

...

Med avsteg från ovanstående bestämmelser får medlemsstater föreskriva att skatten för vissa transaktioner eller vissa kategorier av skattskyldiga personer kan tas ut antingen

- senast när fakturan eller annan jämförlig handling utfärdas,
- senast vid mottagandet av köpeskillingen, eller
- om någon faktura eller annan jämförlig handling inte har utfärdats, eller utfärdas för sent, inom en angiven period från dagen för skattskyldighetens inträde.

...”

”Artikel 17

Avdragsrättens inträde och räckvidd

- 1) Avdragsrätten inträder samtidigt som skattskyldigheten för avdragsbeloppet.
- 2) I den mån varorna och tjänsterna används i samband med den skattskyldiga personens skattepliktiga transaktioner, skall han ha rätt att dra av följande från den skatt som han är skyldig att betala:
 - a) Mervärdeskatt som skall betalas eller har betalats med avseende på varor eller tjänster som har tillhandahållits eller kommer att tillhandahållas honom av någon annan skattskyldig person.

...”

”Artikel 18

Regler om utnyttjande av avdragsrätten

1. För att utnyttja sin avdragsrätt skall den skattskyldiga personen:
 - a) för avdrag enligt artikel 17.2 a inneha en faktura, upprättad i enlighet med artikel 22.3,

...”

Unionsbestämmelser som var i kraft när fakturan utfärdades:

Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (nedan kallat mervärdesskattedirektivet)

”Artikel 62

I detta direktiv avses med

- 1) *beskattningsgrundande händelse*: den händelse genom vilken de rättsliga villkoren för att mervärdesskatt skall bli utkrävbar är uppfyllda,
- 2) *mervärdesskattens utkrävbarhet*: att staten enligt lag får rätt att vid en given tidpunkt kräva skatt från den person som är betalningsskyldig för skatten; detta hindrar inte att tidpunkten för betalning får skjutas upp.”

”Artikel 63

Den beskattningsgrundande händelsen inträffar och mervärdesskatt blir utkrävbar vid den tidpunkt då leveransen av varorna eller tillhandahållandet av tjänsterna äger rum.”

”Avdragsrättens inträde och räckvidd

Artikel 167

Avdragsrätten skall inträda vid den tidpunkt då den avdragsgilla skatten blir utkrävbar.”

”Artikel 168

I den mån varorna och tjänsterna används för den beskattningsbara personens beskattade transaktioner skall han ha rätt att, i den medlemsstat där han utför dessa transaktioner, från den mervärdesskatt som han är skyldig att betala dra av följande belopp:

- a) Mervärdesskatt som skall betalas eller har betalats i medlemsstaten för varor som har levererats, eller kommer att levereras, till honom eller för tjänster som har tillhandahållits, eller kommer att tillhandahållas till honom av en annan beskattningsbar person.

...”

”Regler om utövande av avdragsrätten

Artikel 178

För att få utöva sin rätt till avdrag skall en beskattningsbar person uppfylla följande villkor:

a) För avdrag enligt artikel 168 a, avseende leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster, ska denne inneha en faktura som utfärdats i enlighet med avdelning XI kapitel 3 avsnitten 3–6.

...”

Ungerska bestämmelser som gällde tjänsterna tillhandahölls:

Az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény (1992 års lag LXXIV om mervärdesskatt (nedan kallad gamla mervärdesskattelagen)

16 §

1) Utan hinder av vad som föreskrivs i 17 och 18 §§ blir vid leverans av varor och tillhandahållanden av tjänster skatten utkrävbar vid tidpunkten för genomförandet, eller i förekommande fall, det partiella genomförandet (nedan syftar ”genomförande” på båda typerna av genomförande).

2) Om inget annat föreskrivs i denna lag ska tidpunkten för genomförandet fastställas i enlighet med bestämmelserna i Polgári Törvénykönyv (civillagen) ...

32 §

1. Den beskattningsbara personen har enligt 34 § rätt att från den mervärdesskatt som han är skyldig att betala dra av följande belopp:

a) den skatt som en annan beskattningsbar person – därmed även, vid bolagsombildning, inbegripet den rättsliga föregångaren till denne – eller en beskattningsbar person i den mening som avses i lagen om förenklad bolagsbeskattning, till följd av en leverans av varor eller ett tillhandahållande av tjänster som skett till förmån för den förstnämnda beskattningsbara personen har övervältrat på denne ...

35 §

1. Avdragsrätten får enbart utövas – utan att det påverkar bestämmelserna i lagen om det allmänna skatteförfarandet – av den som innehar handlingar i vilka det ingående mervärdesskattebeloppet tillförlitligen styrks. Som sådana handlingar betraktas följande handlingar som har ställts ut i den beskattningsbara personens namn:

a) fakturor, förenklade fakturor [i det fall som avses i 32.1 § a och 32.1 § g]; ...

Ungerska bestämmelser som gällde när fakturan utfärdades:

Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (2007 års lag CXXVII om mervärdesskatt, nedan kallad mervärdesskattelagen)

55 §

1. Skatten blir utkrävbar när den händelse genom vilken den skattpliktiga transaktionen förverkligas faktiskt äger rum (vilket nedan kallas genomförandet).

119 §

1. Såvida inte annat anges i denna lag ska avdragsrätten inträda vid den tidpunkt då den skatt som ska betalas, motsvarande den ingående mervärdesskatten, ska fastställas (120 §).

120 §

Om den beskattningsbara personen – i denna egenskap – på annat sätt använder eller utnyttjar varor eller tjänster för att leverera beskattade varor eller tillhandahålla beskattade tjänster, ska denne från den skatt som han är skyldig ha rätt att dra av den skatt

a) som en annan beskattningsbar person har övervältrat på honom – vilket innefattar personer eller organisationer som är föremål för förenklad bolagsbeskattning – i anslutning till förvärv av varor eller tjänster. ...

127 §

1. För att få utöva rätten till avdrag måste det objektiva villkoret vara uppfyllt att den beskattningsbara personen personligen förfogar över följande:

a) i det fall som avses i 120 § a, en faktura som utfärdats till honom och som visar att transaktionen har genomförts ...

Ungerska förfaranderegler som reglerar utövandet av avdragsrätten:

Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (2003 års lag XCII om det allmänna skatteförfarandet, nedan kallad lagen om det allmänna skatteförfarandet)

164 §

1. Rätten att fastställa skatten går förlorad när fem år har förflutit sedan den sista dagen av det kalenderår då deklarationen eller underrättelsen om skatten borde ha lämnats eller, om ingen deklaration eller underrättelse lämnats, då skatten borde ha betalats. Rätten att ansöka om stöd från det offentliga och rätten att begära återbetalning av överskjutande inbetalda belopp går förlorad – om inte annat föreskrivs i lag – när fem år har förflutit sedan den sista dagen av det kalenderår då dessa rättigheter uppstod.

Bakgrund

- 1 Den 12 november 1996 och den 17 september 1997 ingick EUROVIA ett uppdragsavtal med ett företag för utförande av arbete med ett flygkommunikationsnät. Enligt avtalen hade entreprenören inte rätt att begära ersättning för utförandet av de delar som byggherren inte hade gett EUROVIA tillstånd för. EUROVIA betalade endast ut en del av ersättningen till entreprenören, därför att det hade uppstått oenighet mellan parterna vad gäller ersättningens storlek. Entreprenören väckte talan vid domstol för att framställa sitt ersättningskrav, varefter Fővárosi Ítélotábla (Regionala appellationsdomstolen i Budapest, Ungern), genom dom nr 3.Pf.20.756/2004/5 av den 17 september 2004, förpliktade EUROVIA att utge 19 703 394 HUF jämte ränta. EUROVIA överklagade domen, men Legfelsőbb Bíróság (Högsta domstolen, Ungern [Övers. anm. den beteckning som användes fram till år 2012 för nuvarande Kúria]), fastställde genom dom nr Pfv.VII.21.212/2010/6 av den 5 oktober 2010 den dom som hade meddelats av Fővárosi Ítélotábla. EUROVIA betalade entreprenörens ersättning genom utmätning och entreprenören utfärdade, på begäran av EUROVIA, den 15 juni 2011 en faktura på vilken 6 juni 2011 angavs som genomförandedatum.
- 2 EUROVIA drog av den mervärdesskatt som angavs i fakturan, och som uppgick till ett belopp om 3 940 679 HUF, i mervärdesskattedeklarationen för det andra kvartalet år 2011. Skattemyndigheten utförde en kontroll före krediteringen av dessa belopp. Till följd av denna kontroll konstaterade den att EUROVIA hade begärt en återbetalning som företaget inte hade rätt till och påförde det skattetillägg om 394 000 HUF. Skattemyndigheten ansåg att det följde av 36.1 § a och 16.15 § gamla mervärdesskattelagen att fristen för att göra gällande rätten till återbetalning började löpa den 31 december 2004, vilket innebar att det inte längre var möjligt att begära återbetalning av mervärdesskatten den 31 december 2009. EUROVIA motsatte sig skattemyndighetens synsätt och överklagade beslutet till förvaltningsdomstol. Överklagandet ogillades i första instans. Därefter upphävde Kúria genom dom nr Kfv.V.35.490/2014/5 såväl det beslut som fattats av Enheten för överklaganden vid den nationella skatte- och tullmyndigheten, som det beslut som fattats av [skatte]myndigheten i första instans, varvid den sistnämnda ålades att göra en ny prövning av ärendet. Kúria fann, till skillnad från vad skattemyndigheten ansåg, att 16.15 § gamla mervärdesskattelagen inte var tillämplig, utan att tidpunkten för genomförandet skulle fastställas i enlighet med allmänna lagbestämmelser.
- 3 Vid den nya handläggningen av [förvaltnings]ärendet fastställde skattemyndigheten, på grundval av domen från Fővárosi Ítélotábla, att tidpunkten för genomförandet var den 16 november 1998 och nekade således EUROVIA rätten till avdrag för mervärdesskatt på grund av att den inte gjorts gällande i tid. Enligt skälen i [förvaltnings]beslutet framgår det klart av gamla mervärdesskattelagen att uppkomsten av avdragsrätten var kopplad till den tidpunkt då den skatt som ska betalas påförs. Det betyder således att rätten att dra av den mervärdesskatt som har burits för en viss transaktion uppstår vid samma

tidpunkt som skatten för samma transaktion blir utkrävbar i förhållande till leverantören. Skattemyndigheten fann att den faktura som utfärdats av entreprenören innehöll ett felaktigt genomförandedatum, eftersom genomförandet i själva verket hade ägt rum den 16 november 1998, med följderna att EUROVIA:s avdragsrätt också uppstod vid samma datum. Skattemyndigheten angav att den genomförandetidpunkt som anges i fakturan inte gäller betalningen, utan gäller förverkligandet av den ekonomiska transaktionen mellan parterna.

- 4 I sitt överklagande av förvaltningsbeslutet gjorde EUROVIA gällande att bestämmelserna avseende rätten att påföra skatten och dess upphörande inte var tillämpliga på preklusionen av den kreditering som tillkom EUROVIA. EUROVIA hävdade, med hänvisning till 326.1 § och 326.2 § Polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (lag IV från år 1959, i civillagen), att fristen för att utöva avdragsrätten inte ens hade börjat löpa, utan var fryst. Avdragsrätten uppstod inte förrän EUROVIA förfogade över den korrekt utfärdade fakturan. Enligt 35 § gamla mervärdesskattelagen är det ett villkor för att avdragsrätten ska kunna utövas att den beskattningsbara personen förfogar över en faktura för transaktionen som utfärdats till vederbörande. EUROVIA förfogade inte över någon sådan faktura förrän år 2011, och ansåg att det som var avgörande vad gäller utövandet av avdragsrätten var den betalning som bolaget hade utfört. Bolaget hade betalat fakturan från entreprenören under det andra kvartalet år 2011, vilket innebar att villkoret att den andra beskattningsbara personen måste ha övervärlat mervärdesskatten på EUROVIA inte uppfylldes förrän då. Den ståndpunkt som intagits i [förvaltnings]beslutet medförde att entreprenören betalade in den mervärdesskatt som övervärlats på EUROVIA till staten, utan att EUROVIA kunde göra avdrag eller erhålla kompensation för nämnda skatt.
- 5 Domstolen i första instans ogillade EUROVIA:s överklagande.
- 6 Det är ostridigt mellan parterna att entreprenören år 1998 fullgjorde sina skyldigheter enligt de uppdragsavtal som den ingått med EUROVIA. Det framgår av den dom som meddelats i målet att EUROVIA:s agerande hindrade entreprenören från att utfärda fakturan för den ersättning denne hade rätt till, eftersom EUROVIA fram till utskönningsförfarandet underlät att betala ut det belopp som bolaget var skyldigt entreprenören, och entreprenören utfärdade fakturan efter att den hade erhållit betalningen. Tidpunkten för genomförandet var enligt fakturan den 6 juni 2011, men domstolen i första instans konstaterade att motparten hade fog för sitt påpekande att genomförandet inte kunde ha ägt rum år 2011 eftersom arbetet i själva verket hade utförts år 1998. Nämnda domstol delade således motpartens uppfattning att genomförandetidpunkten inte gäller betalningen för den ekonomiska transaktion som nämns i fakturan, på samma sätt som EUROVIA:s avdragsrätt inte heller är kopplad till nämnda betalning utan till det faktiska förverkligandet av den ekonomiska transaktionen.
- 7 Det framgår av preskriptionsreglerna i 164 § lagen om det allmänna skatteförfarandet att rätten att ansöka om återbetalning av skatt går förlorad när det har gått fem år efter den sista dagen i det kalenderår under vilket denna rätt

uppstod. Domstolen i första instans fann, liksom Fővárosi Ítéletóábla likaledes hade konstaterat i sin dom, att det var på grund av EUROVIA:s agerande som entreprenören inte hade kunnat utfärda fakturan inom fristen. Enligt domstolen i första instans hade motparten på ett korrekt sätt fastställt tidpunkten för genomförandet, detta till skillnad från vad som angavs i fakturan, vilket innebar att motparten hade fog för att motsätta sig att EUROVIA ansökte om återbetalning av skatten, då avdragsrätten hade gått förlorad efter det att fem år förflutit sedan den uppstod.

- 8 EUROVIA överklagade den lagakraftvunna domen genom kassationstalan och yrkade att domen skulle upphävas och att en ny dom skulle meddelas i enlighet med gällande rätt. EUROVIA anser att såväl domstolen i första instans som motparten har gjort en felaktig tolkning av förlusten av rätten att påföra skatt, eftersom denna rättighetsförlust inte hänför sig till EUROVIA utan till den beskattningsbara person som utfärdar fakturan och erhåller inkomsten. Bolaget har också hävdat att någon avdragsrätt inte uppkom så länge ingen korrekt utfärdad faktura ställdes till bolagets förfogande. På grund av att en sådan faktura saknades var villkoren inte sådana att EUROVIA kunde utöva sin avdragsrätt. Bolaget har gjort gällande att fristen för att utöva avdragsrätten inte kan löpa under en period då villkoren för avdragsrätten inte är uppfyllda. EUROVIA anser att ansvaret för att någon faktura inte utfärdades inte kunde tillskrivas bolaget, då fakturautfärdaren kunde ha utfärdat den när som helst, men att osäkerheten kring krediteringens storlek hindrade denne från att fullgöra sin faktureringskyldighet. Av en grammatisk tolkning av 32 § gamla mervärdesskattelagen kan man sluta sig till att det före den tidpunkt då skatten övervältrades inte förelåg någon rätt till avdrag för EUROVIA, och att fristen för att utöva avdragsrätten då inte heller kunde börja löpa. Vidare anser EUROVIA att genomförandet av ett avtal betyder att båda parter fullgör sina skyldigheter, och inte bara den ena parten.
- 9 I sitt svar på kassationstalan har motparten yrkat att den lagakraftvunna domen ska fastställas, och betonat att den genomförandetidpunkt som anges i en faktura inte gäller betalningen utan att det handlar om det datum då den ekonomiska transaktionen mellan parterna förverkligades. Motparten har följaktligen hävdat att genomförandetidpunkten, och därmed tidpunkten för rättens upphörande, fastställdes på ett riktigt sätt i den lagakraftvunna domen.

Kúrias ståndpunkt

- 10 Kúria undrar om det, under de omständigheter som föreligger i det aktuella målet och som beskrivits ovan – när det har uppstått en tvist mellan parterna beträffande det belopp som ska utgå som ersättning för en tjänst och beloppet blir fastställt genom dom, varvid någon faktura inte utfärdas förrän efter det att den faktiska betalningen har skett – är möjligt att bortse från det som föreskrivs i sjätte direktivet och mervärdesskattedirektivet beträffande genomförande och således beträffande övervältringen av skatten, och huruvida det är möjligt att, om det inte föreligger någon faktura – vilket utgör ett formellt villkor för avdragsrätten – är

möjligt att göra avsteg från medlemsstatens fristbestämmelser. Kúria undrar likaså huruvida det är av betydelse för utövandet av avdragsrätten att EUROVIA inte frivilligt fullgjorde sin betalningsskyldighet efter den lagakraftvunna domen utan först under det utredningsförfarande som inletts av entreprenören, med hänsyn till den ytterligare omständigheten att fakturan, som utgör ett formellt villkor för avdragsrätten, inte utfärdades förrän efter det att EUROVIA fullgjort sin skyldighet och begärt en faktura från entreprenören, varför det är nödvändigt att fastställa vid vilken tidpunkt fristen för att utöva denna rätt ska anses börja löpa?

- 11 Europeiska unionens domstol (nedan kallad EU-domstolen) har vid många tillfällen prövat frågor som rör de materiella och formella villkoren för att göra avdrag för mervärdesskatt. Vad gäller de materiella villkoren har domstolen slagit fast att avdragsrätten uppstår vid den tidpunkt då skatten blir utkrävbar, det vill säga när tillhandahållandet av tjänsterna sker. I domen i målet C-533/16 [Volkswagen], punkt 43, konstaterade EU-domstolen med hänvisning till generaladvokatens avgörande, med avseende på fristen för genomförandet, att även om avdragsrätten enligt artikel 167 i direktiv 2006/112 uppkommer samtidigt som skatten blir utkrävbar, så kan denna rätt enligt artikel 178 i samma direktiv i princip inte utövas förrän den beskattningsbara personen innehar en faktura.
- 12 Med hänsyn till att parternas meningsskiljaktighet beträffande ersättningsbeloppet medförde att fakturan inte utfärdades förrän efter det att betalningen hade skett år 2011 uppstod EUROVIA:s avdragsrätt först vid den tidpunkten. Det kan inte bortses från det relevanta faktum att även den entreprenör som utfärdade fakturan först vid denna tidpunkt erhöll den skatt som skulle betalas, att det var först då som denne betalade in skatten till staten. Kúria anser att fristen för utövandet av rätten till avdrag för mervärdesskatt ska börja räknas från och med den tidpunkt då mervärdesskatten, efter tjänstens tillhandahållande, övervältras efter det att skatten betalats in till staten och en faktura har utfärdats i enlighet med direktivet.
- 13 Skattemyndigheten, det vill säga motparten i målet, kopplar utövandet av rätten till avdrag för mervärdesskatt till tidpunkten för det inledande genomförandet, och anser med hänsyn till fristen på fem år att rätten att ansöka om återbetalning av skatten har gått förlorad. Enligt Kúrias uppfattning strider detta förhållningssätt dock mot principen om skatteneutralitet. Syftet med bestämmelserna om avdrag och – följaktligen – återbetalning av skatt består i att helt och hållet befria näringsidkaren från skattebördan avseende den mervärdesskatt som ska betalas eller har betalats inom ramen för dennes ekonomiska verksamhet. På så sätt säkerställer det gemensamma mervärdesskattesystemet neutralitet vad gäller den skatt som belastar den ekonomiska verksamheten, oberoende av dess syfte eller resultat, förutsatt att denna verksamhet i sig är mervärdesskattepliktig. Denna princip skulle åsidosättas om en beskattningsbar person nekades att utöva sin rätt till avdrag för den mervärdesskatt som anges i en faktura som utfärdats under de ovan beskrivna omständigheterna på grund av en restriktiv tolkning av vad som ska anses utgöra genomförandetidpunkten, utan beaktande av de särskilda omständigheterna i målet.

- 14 EU-domstolen har även meddelat klagande domar beträffande medlemsstaternas fristbestämmelser (till exempel dom C-8/17 [Biosafe – Indústria de Reciclagens] och dom C-533/16 [Volkswagen]). I domen i målet Volkswagen, som nämnts ovan, slog domstolen till exempel fast att unionsrätten ska tolkas så, att den utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning enligt vilken en beskattningsbar person, under sådana omständigheter som i det nationella målet, där mervärdesskatt fakturerades den beskattningsbara personen och betalades av densamme flera år efter det att de berörda varorna levererats, nekas rätt till återbetalning av mervärdesskatten med motiveringen att den frist som föreskrivs i nämnda lagstiftning för utövande av denna rätt började löpa från leveranstidpunkten och hade löpt ut när ansökan om återbetalning ingavs.
- 15 EU-domstolen har i flera domar betonat att det är tillåtet för skattemyndigheten att neka en beskattningsbar person avdragsrätt för mervärdesskatt när det är utrett att denne på ett bedrägligt sätt har åsidosatt flertalet av de formella skyldigheter som åligger vederbörande för att kunna åtnjuta denna rätt (dom C-332/15 [Astone], punkt 59) och hänvisade även i målet Volkswagen till ett krav på att den beskattningsbara personen agerar med tillräcklig omsorgsfullhet. Detta resonemang bekräftades i den dom som meddelades i mål C-8/17 [Biosafe - Indústria de Reciclagens], punkt 44, som tillät att en sådan frist överskreds.
- 16 Det kan utifrån omständigheterna i målet med säkerhet slås fast att parterna inte handlat med oredliga syften eller i bedrägligt uppsåt vad gäller mervärdesskatt. Däremot har det dock förelegat en slags handling i ond tro genom att EUROVIA, trots den lagkraftvunna domen, avsiktligt underlät att fullgöra sin betalningsskyldighet. Således har Kúria även ställt frågan huruvida det påverkar utövandet av avdragsrätten att den beskattningsbara personen handlat i ond tro på detta sätt, vilket fördröjde den andra avtalspartens utfärdande av fakturan, med hänsyn till den faktiska betalningen.

Budapest, den 7 mars 2019

[*utelämnas*] [underskrifter]